

2. Реституція чи віндикація? *Юридична Газета online*. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/civilne-pravo/restituciya-chi-vindikaciya.html> (дата звернення: 18.04.2024).

3. Лещинська-Вьонцек М. Співвідношення понять «реституція» та «віндикація». *Право та державне управління*. 2019. Т. 1, № 2 (35). С. 49–53.

УДК 347.63(043.2)

Кочмар О.С., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Хмельницький університет управління та права
імені Леоніда Юзькова,
м. Хмельницький, Україна
Науковий керівник: Кожевнікова В.О., д.ю.н., доцент

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ЩОДО УТРИМАННЯ МІЖ ПОДРУЖЖЯМ

Українське законодавство передбачає нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою на основі принципів справедливості та взаємоповаги [1].

Згідно з законодавством, утримання між подружжям визначається на підставі заробітку та можливостей кожного з подружжя, з урахуванням їхніх матеріальних потреб та стану здоров'я [1].

Нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям передбачає можливість спільного володіння майном, участі у фінансових та побутових питаннях, а також взаємну допомогу в складних життєвих ситуаціях [6].

Забезпечення прав та обов'язків подружжя в сфері утримання ґрунтується на принципах добросовісності, взаємопідтримки та відповідальності перед один одним [5].

Нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою передбачає можливість звернення до суду у разі конфліктних ситуацій та порушень прав одного з подружжя [5].

Важливим аспектом нормативно-правового регулювання є захист прав дітей, які є членами сім'ї, забезпечення їхнього матеріального та соціального благополуччя. Нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою сприяє стабільності та розвитку сімейних відносин, створюючи умови для гармонійного співіснування та взаєморозуміння [2].

Основними принципами нормативно-правового регулювання відносин щодо утримання між подружжям є принципи справедливості, рівності та добросовісності. Ці принципи забезпечують взаємне повагу та

взаємопідтримку між подружжям [5].

Законодавство також передбачає відповідальність за недотримання умов утримання між подружжям, що може включати штрафи або інші санкції [5].

Нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям спрямоване на створення умов для забезпечення достатнього життєвого рівня та підтримки для кожного з подружжя [5].

Забезпечення соціального захисту для кожного з подружжя є важливим аспектом нормативно-правового регулювання, оскільки воно сприяє покращенню якості життя сім'ї в цілому [2].

Нормативно-правове регулювання також може включати питання професійної підготовки та підтримки для того, щоб забезпечити можливість кожному з подружжя здійснювати самостійний внесок у сімейний бюджет [6, 5].

Держава зобов'язана забезпечити ефективне функціонування системи соціального захисту для підтримки осіб, які потребують утримання, зокрема за рахунок підтримки малозабезпечених та вразливих категорій населення [2].

Регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою сприяє розвитку сімейного самоврядування та відповідальності за спільне життя [1].

Важливим аспектом є також підтримка та розвиток соціальних програм та послуг, спрямованих на підвищення якості життя та підтримку подружжя в складних життєвих ситуаціях [1].

Нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою повинно враховувати індивідуальні потреби та особливості кожного з подружжя, зокрема у випадках, коли одне з подружжя має особливі потреби або інвалідність [5].

Законодавство також може встановлювати механізми врегулювання спірних питань між подружжям щодо утримання, включаючи вирішення питань про поділ майна та спадщину [4].

Нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою сприяє стабільності та збереженню сімейних цінностей, що є важливим для розвитку суспільства в цілому [5, 2].

Держава повинна забезпечувати доступ до безоплатної правової допомоги для осіб, які мають проблеми у сфері утримання між подружжям, з метою захисту їхніх прав та інтересів [4, 5].

Також правове регулювання має стимулювати подружжя до взаєморозуміння та конструктивного вирішення конфліктних ситуацій, що може сприяти зміцненню сімейних відносин та покращенню якості життя усіх членів сім'ї.

Узагальнюючи, нормативно-правове регулювання відносин щодо утримання між подружжям за структурою є важливим інструментом

створення умов для стабільного та гармонійного функціонування сімейного інституту. Воно спрямоване на захист прав та інтересів подружжя, забезпечення їхнього матеріального та соціального благополуччя, а також на підтримку сімейних цінностей та традицій. Дотримання законодавства у цій сфері сприяє підтримці стабільності та розвитку сімейних відносин, що є важливим для побудови сильного та щасливого суспільства.

Література

1. Закон України «Про сім'ю» від 10.12.2002 № 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2006-07>.
2. Конституція України: від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР: станом на 1 січ. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
3. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку надання матеріальної допомоги сім'ям з дітьми» від 19.10.2011 № 1126. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/11-2023-%D0%BF>.
4. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку визначення розмірів аліментів на дітей» від 24.08.2011 № 929. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1203-2002-%D0%BF>.
5. Сімейний кодекс України: від 10.01.2002 р. № 2947-III: станом на 1 січ. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2947-14>.
6. Цивільний кодекс України: від 1 січ. 2004 р. № 435-IV: станом на 27.04.2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

УДК 347.151(043.2)

Кушнір Я.Р., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Троцюк Н.В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВІ ПИТАННЯ ПОСМЕРТНОГО ДОНОРСТВА В УКРАЇНІ

Сучасна медицина надає можливість врятувати життя навіть після смерті через трансплантацію органів. Це означає, що після смерті людини її здорові органи можуть бути використані для дарування нового життя іншим людям, які потребують трансплантації. Використання органів померлих осіб для порятунку життя інших людей стало стандартною практикою в усьому цивілізованому світі, яка застосовується у випадках, коли інші методи лікування не можуть забезпечити ефективне відновлення здоров'я пацієнтів.

Конституція України, а саме стаття 3 визначає, що людина, її життя і здоров'я визнаються найвищою соціальною цінністю [1]. Обов'язок